

Kristillinen todistus ja islam

Kristillisen ja islamilaisen maailman väliseen suhteeseen kohdistuu parhaillaan paljon huomiota, myös jännitystä. Monet tuntevat huolta kristittyjen ja muslimien välisen suhteen tulevaisuudesta. Keskeisinä nähdään erityisesti rauhanomaiseen rinnakkaineloon, uskontojen väliseen vuoropuheluun ja Euroopassa maahanmuuttajien tilanteeseen liittyvät asiat. Vastuuntuntoa ja halua yhteisymmärrykseen kysytään kaikilta osapuolilta.

Uskontorauha kaikkien asia

Uusi testamentti kehottaa kristittyjä elämään rauhassa kaikkien ihmisten kanssa: "Jos on mahdollista ja jos teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien kanssa." Room. 12:18. Rauha on olennainen osa Jumalan rakkauden sanomaa: "Jumala, meidän Isämme, ja Herra Jeesus Kristus antakoot teille, veljet, rauhan, rakkauden ja uskon." Ef. 6:23.

Kirkkojen ja muiden uskonnollisten yhteisöjen vastuu rauhasta erilaisten konfliktien keskellä on jatkuvasti korostunut. Eri puolilla maailmaa on meneillään väkivaltaisia selkkauksia, joilla on tai joille halutaan antaa uskonnollinen kytkentä. Ne aiheuttavat paljon vihaa ja kärsimystä sekä koskettavat kristittyjä, muslimeja ja kaikkia eri yhteisöjen jäseniä.

Jumala on luonut jokaisen ihmisen. Vapaus päättää uskonnollisesta vakaumuksesta ja vapaus toimia lähimmäisten hyväksi kuuluu jokaiselle. Väkivalta ja sota riistävät ihmisiltä turvallisuuden ja vapauden. Siksi kaikkien on uskonnosta riippumatta toimittava niin, ettei kenenkään tarvitse pelätä uskontonsa vuoksi. Rauhan edistäminen on osa kirkon ja kristittyjen todistusta uskosta Kristukseen.

Vastuu uskontojen välisestä rauhasta kuuluu uskonnollisille yhteisöille, mutta myös valtioille ja kansalaisille. Ne yhdessä voivat turvata uskontorauhan ja myös yhteiskuntarauhan. Uskontorauha ja uskonnollinen suvaitsevaisuus vahvistavat kaikkien kansalaisten hyvinvointia.

Vuoropuhelua arjessa

Uskonnollinen vuoropuhelu on luonnollinen osa kristittyjen ja muslimien välistä kanssakäymistä. Ajatustenvaihdolla on vuosituhantinen perinne. Sen tulee jatkua ja saada uutta sisältöä.

Ajatustenvaihdon tarkoituksena on keskinäisen ymmärtämisen ja kunnioituksen lisääminen. Se ei ole ristiriidassa kirkon tehtävän tai kristityn uskon todistuksen kanssa. Kirkko julistaa kaikille ihmisille evankeliumin sanomaa Jeesuksesta Kristuksesta.

Jumalan rakkaudesta seuraa velvoite pyrkiä kaikkien ihmisten yhteiseen hyvään. Jumalan käskyjä kunnioittavat ihmiset edistävät kaikin tavoin yleisiä ihmisoikeuksia, kaikkien ihmisten tasa-arvoa ja vapautta.

Kristittyjen ja muslimien välisessä uskonnollisessa vuoropuhelussa luonnollisena lähtökohtana on usko yhteen Jumalaan, vaikka uskonnot tulkitsevatkin Jumalan olemusta eri tavoin. Kirkon sanoma

muslimeille on todistusta ristiinnaulitusta Kristuksesta. Muslimit puolestaan haluavat kristittyjenkin kunnioittavan profeetta Muhammedia. Tämä erilaisuus ei saa merkitä toisen uskonnosta nousevien pyhien asioiden loukkaamista.

Keskustelua kristittyjen ja muslimien kesken on käytävä arjessa. Arjen sujuminen helpottuu, kun uskonnolliset yhteisöt sitoutuvat jatkuvaan keskinäiseen yhteydenpitoon. Niiden tulee antaa opetuksessaan oikea kuva muista uskonnoista ja rohkaista jäseniään eri uskontojen edustajien kohtaamiseen.

Myötätunto ja vieraanvaraisuus

Merkittävä osa maahanmuuttajista on islaminuskoisia. Monissa islamilaisissa maissa uskonnon ja valtion suhde on toisenlainen kuin Suomessa. Näiden maahanmuuttajien on usein vaikea ymmärtää, ettei uskonnollisilla arvoilla ole samanlaista merkitystä yhteiskunnallisessa elämässä kuin heidän kotimaassaan. Islamilaiset yhteisöt tarvitsevat tukea niiden etsiessä rooliaan suomalaisessa yhteiskunnassa.

Ihminen, joka muuttaa maasta toiseen, on muuton syistä riippumatta valtaväestöä heikommassa asemassa. Hän tarvitsee myötätuntoa ja hyväksyntää välinpitämättömyyden sijaan. Kristillisestä uskosta nouseva vieraanvaraisuus on lämmin tervetuloitovotus ja hyvää kristillistä todistusta Kolmiyhteisen Jumalan rakkaudesta.

